

S.A.s nätverk (ärende PL/2009/1020) — Felaktig tolkning av artikel 19 tredje och fjärde styckena i domstolens stadga jämförd med artikel 53 första stycket i domstolens stadga och med artikel 254 sjätte stycket i FEUF och artikel 113 i rättegångsreglerna — Åsidosättande av artikel 67.1 FEUF jämförd med artikel 113 i rättegångsreglerna — Åsidosättande av artikel 5.1 och 5.2 FEU jämförd med artikel 4.1 FEU och med artikel 113 i rättegångsreglerna — Åsidosättande av artikel 5.4 FEU jämförd med artikel 113 i rättegångsreglerna — Bristande motivering — Avvisning av talan när parten företräds av advokater som är knutna till parten genom ett anställningsförhållande

Domslut

1. Överklagandena ogillas.
2. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej och Republiken Polen ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 311, 22.10.2011.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 19 juli 2012 (begäran om förhandsavgörande från Raad van State — Nederländerna) — A. Adil mot Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel

(Mål C-278/12 PPU) (¹)

(Område med frihet, säkerhet och rättvisa — Förordning [EG] nr 562/2006 — Gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) — Artiklarna 20 och 21 — Avskaffande av gränskontroll vid de inre gränserna — Kontroller inom territoriet — Åtgärder med samma verkan som in- och utresekontroller — Nationell lagstiftning enligt vilken tjänstemän som ansvarar för gränsbevakning och kontroll av utlänningar får utföra kontroller av identitet, medborgarskap och uppehållsrätt inom ett område som sträcker sig 20 kilometer in i landet från gränsen mot andra Schengenstater — Kontroller i syfte att bekämpa illegal vistelse — Lagstiftning innehållande vissa villkor och garantier avseende bland annat kontrollernas frekvens och omfattning)

(2012/C 355/12)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad van State

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: A. Adil

Motpart: Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Raad van State — Tolkeningen av artikel 21 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 av den 15 mars 2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna)

(EUT L 105, s. 1) — Avskaffande av gränskontroll vid de inre gränserna — En medlemsstats möjlighet att inom sitt territorium utföra polisiära kontroller inom ett område som sträcker sig 20 kilometer in i landet från statens landgräns mot grannländerna — Kontroller för att förvissa sig om att reglerna om uppehållsrätt efterlevs — Möjlighet att utföra sådana kontroller endast på grundval av allmän information om att illegala invandrare som är tredjelandsmedborgare uppehåller sig inom kontrollområdet eller krav på att det ska föreligga konkreta indikationer på att den kontrollerade personen uppehåller sig illegalt i landet — Huruvida en lagstiftning innehållande vissa kvantitativa kriterier avseende det maximala antalet kontroller som får utföras under loppet av en viss period kan godtas.

Domslut

1. Artiklarna 20 och 21 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 av den 15 mars 2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) ska tolkas så, att de inte utgör hinder för en nationell lagstiftning, såsom den i det nationella målet, som innebär att det är tillåtet för tjänstemän som ansvarar för gränsbevakning och kontroll av utlänningar att utföra kontroller inom ett geografiskt område som sträcker sig 20 kilometer in i landet från landgränsen mellan en medlemsstat och en annan stat som är part i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990, för att ta reda på huruvida de personer som kontrolleras uppfyller de krav som gäller i medlemsstaten för att ha rätt att vistas där, när kontrollerna utförs på grundval av allmän information och erfarenhet avseende illegal vistelse på kontrollplatserna, när sådana kontroller också i begränsad omfattning får utföras i syfte att erhålla sådan allmän information och erfarenhet avseende sådan illegal vistelse och när vissa begränsningar gäller för utförandet av kontrollerna, bland annat avseende deras omfattning och frekvens.

(¹) EUT C 287, 22.9.2012.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Krajský súd v Prešove (Slovakien) den 3 augusti 2012 — G.I.C. Cash, a.s. mot Marián Gunčaga

(Mål C-373/12)

(2012/C 355/13)

Rättegångsspråk: slovakiska

Hänskjutande domstol

Krajský súd v Prešove

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: G.I.C. Cash, a.s.

Motpart: Marián Gunčaga

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ⁽¹⁾ (nedan kallad stadgan), jämförd med artikel 38 i stadgan samt artiklarna 6.1 och 7.1 i rådets direktiv 93/13/EEG ⁽²⁾ av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal, tolkas så, att om en domstol i en tvist rörande ett konsumentavtal ska bedöma huruvida ett avtalsvillkor är oskäligt, och en domstol i en annan medlemsstat bevisligen redan har slagit fast, under motsvarande faktiska omständigheter, att ett avtalsvillkor med liknande eller identiskt innehåll (som det förstnämnda avtalsvillkoret) är oskäligt, har konsumenten rätt att kräva att domstolen (vid vilken konsumenten har väckt talan) beaktar det avgörande som domstolen i den andra medlemsstaten har fattat, vid bedömningen av huruvida det omtvistade villkoret är oskäligt?
2. Om den första frågan ska besvaras jakande, ska det då anses att den domstol där talan har väckts åsidosätter konsumentens grundläggande rättigheter enligt artikel 47 jämförd med artikel 38 i stadgan, om den inte beaktar avgörandet från domstolen i den andra medlemsstaten avseende huruvida ett avtalsvillkor med liknande eller identiskt innehåll är oskäligt?

⁽¹⁾ EGT C 364, 2000, s. 1, med rättelse i EGT C 7, 2001, s. 8.

⁽²⁾ Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal (EGT L 95, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169).

Överklagande ingett den 22 augusti 2012 av Fruit of the Loom, Inc. av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 21 juni 2012 i mål T-514/10, Fruit of the Loom, Inc. mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

(Mål C-392/12 P)

(2012/C 355/14)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Fruit of the Loom, Inc. (ombud: S. Malynicz, barrister och V. Marsland, solicitor)

Övrig part i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva den dom som meddelades av tribunalen den 21 juni 2012 i mål T-514/10, och

— slå fast att harmoniseringsbyrån och intervenienten ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta klagandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Tribunalen har inte beaktat att det av artikel 15.1 a i varumärkesförordningen ⁽¹⁾ följer att utredningen ska göras i tre delar. Den första prövningen avser de särskiljande egenskaperna hos varumärket, såsom detta är registrerat. Den andra prövningen avser de särskiljande egenkaperna hos varumärkena, såsom dessa används, och den tredje prövningen avser huruvida de särskiljande egenskaperna hos varumärket, såsom detta är registrerat, har förändrats. Hade tribunalen tillämpat detta tillvägagångssätt korrekt på bevisningen skulle den ha insett att bevisningen på användning uppfyllde artikel 15.1 a i varumärkesförordningen.

Tribunalen har tillämpat en felaktig tolkningsregel för gemenskapsvarumärken som innebär att om konsumenter i en medlemsstat inte förstår ett varumärkes ordelement (antingen därför att det är ett okänt ord på ett annat gemenskapsspråk eller därför att det inte liknar ett ord på deras eget språk), ska den beståndsdelen likväl anses ha samma särskiljningsförmåga som ordelement som de förstår och som i sig har särskiljningsförmåga.

Tribunalen har varken beaktat eller analogt tillämpat domstolens praxis avseende användning i samband med förvärvad särskiljningsförmåga enligt artikel 7 i varumärkesförordningen, enligt vilken ett varumärkes särskiljningsförmåga kan förvärfvas som en följd av att det har använts som en del av eller i kombination med ett registrerat varumärke, i enlighet med domstolens dom i mål C-353/03 Société des Produits Nestlé S.A. mot Mars UK Limited (REG 2005, s. I-6135).

Tribunalen har missuppfattat omständigheterna kring klagandens användning av ordet FRUIT i dennes informella kontakter med konsumenter. Tvärtemot tribunalens slutsats var denna användning inte uteslutande intern och utgjorde verkligt bruk av varumärket.

Tribunalen har missuppfattat omständigheterna kring klagandens användning av varumärket FRUIT som en del av dennes webbplats www.fruit.com. Tvärtemot tribunalens slutsats syftade denna användning till att marknadsföra varor och utgjorde verkligt bruk.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale di Fermo (Italien) den 29 augusti 2012 — brottmål mot M

(Mål C-398/12)

(2012/C 355/15)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale di Fermo.